

[Justitsministeren]

dre, der er kommet hertil i medfør af reglerne om familiesammenføring.

Det er efter min opfattelse centralt, at udlændingelovens regler indrettes således, at misbrug af reglerne begrænses i videst muligt omfang. Navnlig i forbindelse med proformaægteskaberne har det været fremhævet, at der bør ske en forlængelse af toårsfristen for inddragelse af opholdstilladelsen til sådanne personer. Fristen foreslås på den baggrund forlænget fra to til fire år for derved i højere grad at muliggøre, at udlændingelovens udgangspunkt – nemlig at en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere består – også kan håndhæves i praksis.

Jeg nævnte indledningsvis, at forslaget også indeholder initiativer med henblik på en opstramning af asylsagsbehandlingen. Disse initiativer består dels i visse mindre ændringer af udlændingelovens regler, dels i en række administrative foranstaltninger. Den grundlæggende tankegang bag disse forslag er, at det såvel af hensyn til asylansøgeren selv som af hensyn til samfundets interesser må anses for ønskeligt, at den samlede sagsbehandlingstid i asylsager søges nedbragt mest muligt. Herved formindskes ulemper for den asylansøger, der ikke har et asylgrundlag, og som derfor må vende hjem. Endvidere begrænses muligheden for, at selve sagsbehandlingstiden kan danne grundlag for at søge asylsagen genoptaget eller indgive udsigtsløse klager.

De administrative initiativer retter sig især mod ressourcetildelingen og mod spørgsmålet om opsættende virkning ved ansøgninger om genoptagelse. Lovgivningsinitiativerne på dette område indebærer bl.a. forslag til en mere effektiv behandling af de såkaldte ambassadeansøgninger, dvs. ansøgninger om asyl indgivet i udlandet, samt af spørgsmålet om udsendelse af asylansøgere, der har modtaget afslag på ansøgningen, men som påberåber sig at være omfattet af udlændingelovens § 31. Endvidere foreslås der regler om adgangen til at optage fingeraftryk og personfoto af udlændinge samt en meget begrænset mulighed for at frihedsberøve asylansøgere, der udebliver fra afhøringer i Direktoratet for Udlændinge eller ved politiet, og som på den måde trækker sagsbehandlingen i langdrag.

Jeg vil gerne understrege, at disse initiativer ikke er udtryk for regeringens endelige løsning af de problemer, der knytter sig til asylsagsbehandlingen. Regeringen vil søge sagsbehandlingstiden nedbragt også ud over det, som en gennemførelse af det foreliggende lovforslag vil muliggøre. Arbejdet med at effektivisere og fremskynde behandlingen af asylsagerne er således ikke sluttet med fremsættelsen af dette lovforslag, idet Justitsministeriet også fremover vil søge at undersøge og analysere eventuelle initiativer af lovgivningsmæssig eller administrativ art med henblik på nedbringelse af sagsbehandlingstiden.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Tilslutningsvilkår for decentrale kraftvarmeværker).

(Lovforslag nr. L 258).

Lovforslagets baggrund er aftalen af 9. marts 1992 mellem Socialdemokratiet og regeringen om tilslutningsvilkår for vindmøller og decentrale kraftvarmeværker og udligning i forbindelse hermed i elsektoren.

Dette lovforslag regulerer decentrale kraftvarmeværkers tilslutningsvilkår, idet regler om vindmøller fastsættes i forbindelse med behandlingen af L 235 om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. og lov om elforsyning.

Hidtil har decentrale kraftvarmeværker typisk afholdt samtlige udgifter i forbindelse med tilslutning til elnettet. Dette kan være forbundet med store omkostninger for det enkelte værk og derved være en hindring for udbygning af decentrale kraftvarmeværker.

Ifølge lovforslaget skal decentrale kraftvarmeværker alene betale for tilslutning til 10–20 kV-nettet. En eventuel udbygning af elnettet skal være en opgave for elsektoren, således at elnettet ikke blot fungerer som et distributionsnet, men tillige som et effektivt opsamlingsnet for elektricitet.

Elsektoren er opfordret til inden den 1. juni 1992 at træffe beslutning om en økonomisk udligningsordning i henholdsvis Elsam og Elkraft for omkostningerne til netforstærkning.